

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 21.06.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав**, в закрито заседание на 21.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

като разгледа дело номер **11299** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 285, ал. 1 във вр. чл. 284, ал. 1 във вр. чл. 3 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС).

Образувано е по искова молба от Х. Т. И. от [населено място], област С., [улица], депозирана чрез процесуалния му представител – адв. С. И. – САК, съдебен адрес : [населено място],[жк], [жилищен адрес] ап. № 181, с която е предявен осъдителен иск против Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ за обезщетение на причинени неимуществени вреди, изразяващи се в негативни изживявания в резултат на унижително и нечовешко отнасяне – фрустрация, чувства на унижение, безпомощност и малоценност, поради съзнателно и ненужно подлагане на административни практики на пряка дискриминация по признак „увреждане“, различно и по-неблагоприятно третиране на установено вътрешно увреждане на белия дроб, водещо до затруднения в придвижването, в сравнение с външни увреждания. Претендираният размер на обезщетение е в размер на 5 000 (пет хиляди) лева за периода 15.09.2017 г. (датата на инвалидизиране) до 31.01.2020 г. включително (датата на освобождаване от Затвора), с изключение на периодите на прекъсване изпълнението на наказанието.

Заявена е и претенция с правно основание чл. 86, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) – мораторно обезщетение за лихви, начислени върху размера на обезщетението за вреди, за периода 31.01.2020 г. (окончателното преустановяване на деликта) до изплащане на присъденото обезщетение.

Според ищеца, в обхвата на нарушението на основното право по чл. 3 от ЗИНЗС са включени и защитените права по чл. 14 и чл. 15 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи, чл. 4, чл. 5 и чл. 20 от Конвенцията за правата на хората с увреждания, както и по чл. 21 от Хартата на основните права на ЕС. Цитирана е относима практика на ЕСПЧ и на СЕС. Изложени са подробни съображения и относно подсъдността на предявените искиви претенции, както и досежно активната

процесуална легитимация на ищеца, който към момента на предявяване на исковите претенции няма статут на затворник.

Аргументирана е теза за не дължимост на държавна такса, обоснована с утвърдения в съдебната практика на СЕС принцип на равностойност.

Към исковата молба са приложени незаверени копия от Писмен отговор на процесуален представител на ГД“ИН“, изготвен и представен по друго административно производство по описа на Административен съд – София -град, по което е бил страна ищецът, 5 бр. Експертни решения на ТЕЛК, както и пълномощно от 04.01.2022 г.

На 17.01.2023 г. от ищеца и пълномощника му – адв. С. И. е депозирана Молба за разноси, в която е отразено, че с подписа си ищецът потвърждава, че не разполага със средства за заплащане на адвокатско възнаграждение и е съгласен да бъде представляван от упълномощения си процесуален представител безплатно, на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗАдв. От адв. С. И. е заявена претенция за присъждане на адвокатско възнаграждение за процесуално представителство и защита в настоящото производство, съобразено с минималния размер по чл. 8, ал. 1 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, но не по-малко от 600 лева.

С определение № 5082 от 14.06.2023 г. по ч.адм.д. 4162/2023 г. по описа на АССГ, Първи касационен състав, е отменено определение № 2039 от 08.03.2023г. по адм. дело 11299 по описа за 2022 г. на АССГ и делото е върнато за ново произнасяне по искането за освобождаване от държавна такса, допустимостта и редовността на исковата молба, в съответствие с указанията в мотивите на отменителното определение.

В изпълнение на дадените указания, съдът констатира, че представена с писмена молба от 31.01.2023 г. информация от ГД „Изпълнение на наказанията“ (л. 23), посочена в пункт 2.3. на исковата молба (стр. 3, л. 5 от делото), не е предоставена официално на ищеца и/или на процесуалния му представител, поради което този пропуск следва да бъде отстранен. След връчването, пълномощникът на ищеца следва да конкретизира исковия период, съобразявайки данните за прекъсване на наказанието.

По отношение на искането за освобождаване от внасяне на държавна такса за образуване на производството пред АССГ, обосновано с принципа за равностойност, утвърден в практиката на Съда на ЕС, настоящият съдебен състав намира същото за **ОСНОВАТЕЛНО**.

Принципът за равностойност е формулиран за първи път от СЕС в Решение по делото С. от 1976 г. Съгласно този принцип, процесуалните средства за защита, установени във вътрешното право на държавите – членки трябва да се прилагат еднакво спрямо нарушенията на националните и съюзните норми. За да бъде изпълнен критерият за еднакво третиране на случаите, регулирани от съюзни и националните процесуални норми е необходимо националните процесуални норми да бъдат приложени такива каквито са, без дискриминация. В Решение от 16 май 2000 г. по дело S. P. and Others, С – 78/98, СЕС (§ 57) потвърждава установените по делото V.S.L. v.T.H. J. (H. P.) L., С-326/96 критерии за преценка на „сходни“ искове във вътрешното право. Обобщено, това са искове, които са подобни, от гледна точка на техния предмет, основание и същностни характеристики.

Заявената с исковата молба претенция за обезщетение за вреди, на основание специалния ред, регламентиран с разпоредбите на чл. 284 – чл. 285 от ЗИНЗС, за

нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС, която е обоснована с твърдения за съзнателно и ненужно подлагане на административни практики на пряка дискриминация по признак „увреждане“, различно и по-неблагоприятно третиране на установено вътрешно увреждане на белия дроб, водещо до затруднения в придвижването, в сравнение с външни увреждания, предпоставя прилагането на по-благоприятната разпоредбата на чл. 75, ал. 2 от Закона за защита от дискриминацията.

Предвид изложеното и на основание чл. 204, ал. 5 от АПК във вр. чл. 129, ал. 1 от ГПК, съдът счита, че исковата молба отговаря на изискванията на чл.127, ал. 1 и чл. 128 от ГПК и следва да бъде насрочено открито съдебно заседание.

На ответника следва да се връчи препис от исковата молба, като му се укаже, че има право на отговор в едномесечен срок от връчването.

На основание чл. 146 във вр. чл. 140, ал. 3 от ГПК във вр. чл.144 от АПК, на страните следва да бъде съобщен проекта за доклад по делото, като им се дадат указания относно разпределението на доказателствената тежест.

Мотивиран от изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 19.09.2023 г. от 09,30ч., за която дата да се призоват страните.

КОНСТИТУИРА като страни по делото:

ищец: Х. Т. И., от [населено място], област С., [улица], съдебен адрес : [населено място],[жк], [жилищен адрес] ап. № 181 - адв. С. И. – САК

ответник: Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“

ДА СЕ ВРЪЧИ препис от исковата молба на ответника.

УКАЗВА на ответника, че има право да представи писмен отговор на исковата молба, в едномесечен срок от датата на получаване на преписа, който следва да съдържа:

1. посочване на съда и номера на делото
2. името и адреса на ответника, както и на неговия законен представител или пълномощник, ако има такива
3. становище по допустимостта и основателността на исковите претенции
4. становище по обстоятелствата, на които се основават исковите претенции
5. възражения срещу исковите претенции и обстоятелствата, на които те се основават, като задължително се посочат доказателствата и конкретните обстоятелства, които ще доказва с тях
6. подпис на лицето, което подава отговора.

УКАЗВА на ответника, че към отговора на исковата молба следва да представи: пълномощно, ако отговора се подава от пълномощник; всички писмени доказателства, с които разполага; преписи от отговора и приложенията към него.

ДА СЕ ВРЪЧИ препис от представената от ответника информация, приложена на л. 24 – 25 от делото, на процесуалния представител на ищеца, с оглед конкретизиране на исковата претенция по чл. 285, ал. 1 във вр. чл. 284 във вр. чл. 3 от ЗИНЗС – най – късно в първото съдебно заседание.

ДА СЕ СЪОБЩИ на страните, на основание чл. 146 във вр. чл. 140, ал. 3 от ГПК проекта на доклад по делото по предявения иск с правно основание чл.284 - 285 във вр. чл. 3 от ЗИНЗС, чрез връчване на преписи от определението:

Отговорността на държавата по чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС възниква при нарушение на

чл. 3 от ЗИНЗС, извършено от специализираните органи, на които е възложено изпълнението на наказанието Лишаване от свобода, като пряката и непосредствена връзка, вредите и техният характер, се считат за установени и настъпили, по силата на оборимата презумпция на чл. 284, ал. 5 от ЗИНЗС. Тази презумпция може да бъде оборена чрез установяване от ответника на условия на изтърпяване на наказанието Лишаване от свобода, в съответствие със законовите изисквания и спазването на основните човешки права.

УКАЗВА на ищеца, на основание чл. 146, ал. 1, т. 5 във вр. чл. 154, ал. 1 от ГПК че носи доказателствена тежест за установяване съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в исковата молба, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, както и всички елементи от фактическия състав на отговорността на ответника по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ – претърпени неимуществени вреди, пряка и непосредствена причинна връзка между вредите и незаконосъобразната дейност на администрацията.

УКАЗВА на ответника, на основание чл. 146, ал. 1, т. 5 във вр. чл. 154, ал. 1 от ГПК, че носи доказателствена тежест за установяване на фактите и обстоятелствата, от които черпи за себе си благоприятни правни последици - липса на претърпени вреди, липса на пряка и непосредствена причинна връзка между твърдените вреди и незаконосъобразното действие и/или бездействие на администрацията, както и правото да ангажира доказателства, с които да обори твърденията на ищеца в исковата молба.

УКАЗВА на страните, че при доказано нарушение на чл. 3, ал. 2 във вр. ал. 1 от ЗИНЗС във вр. чл. 14 и чл. 15 от КЗПЧОС, вр. чл. 4, чл. 5 и чл. 20 от КПХУ, както и на чл. 21 от ХОПЕС, неимуществените вреди се предполагат до доказване на противното, съгласно чл. 284, ал. 5 от ЗИНЗС.

ДА СЕ ПРИЗОВЕ, на основание чл. 286, ал. 1 от ЗИНЗС, Софийска градска прокуратура.

ОСВОБОЖДАВА ищеца от внасяне на държавна такса и разноски за настоящото съдебно производство, с оглед установения в практиката на СЕС принцип на равностойност.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕПИС от определението да се връчи на страните, ведно с призовки за съдебното заседание.

СЪДИЯ: